

EIC ปรับลดประมาณการเศรษฐกิจไทยปี 2021 เหลือ 0.9% (เดิมคาด 1.9%) จากภาวะวิกฤติของการระบาด COVID-19 ในประเทศ

22 กรกฎาคม 2021

Key summary

EIC ปรับประมาณการเศรษฐกิจปี 2021 ลงจากเดิม 1.9% มาอยู่ที่ 0.9% เป็นผลจากการระบาดของ COVID-19 ในประเทศที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและขยายตัวในวงกว้าง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการอุปโภคบริโภคค่อนข้างมาก ทั้งจากมาตรการควบคุมโรคที่เข้มงวดขึ้น (ล็อกดาวน์) ความกังวลของประชาชนในการใช้จ่ายภายใต้ความไม่แน่นอนที่สูงขึ้น (Fear Factor) และแผลเป็นเศรษฐกิจที่ลึกขึ้น (Scarring) ขณะที่เม็ดเงินช่วยเหลือจากภาครัฐที่ออกมายังไม่เพียงพอและทั่วถึง จึงช่วยบรรเทาผลกระทบได้เพียงบางส่วนเท่านั้น

- การบริโภคภาคเอกชนจะถูกระงับค่อนข้างรุนแรงในช่วงไตรมาสที่ 3 ก่อนฟื้นตัวอย่างช้า ๆ ในช่วงปลายปี โดยการระบาดในประเทศอยู่ในภาวะวิกฤติ สะท้อนจากจำนวนผู้ติดเชื้อรายวัน ผู้ป่วยอาการหนัก และผู้เสียชีวิตที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนการฉีดวัคซีนที่มีความล่าช้ากว่าแผน และมีประสิทธิภาพน้อยลงในการป้องกันการติดเชื้อสายพันธุ์ Delta ที่มีอัตราการแพร่ระบาดสูง จึงทำให้ EIC คาดว่าจะต้องใช้เวลาราว 8 เดือนถึงช่วงสิ้นเดือนพฤศจิกายนที่จำนวนผู้ติดเชื้อจะปรับลดลงต่ำกว่า 100 ราย/วัน ซึ่งใช้เวลากว่า 8 เดือนตั้งแต่มีการระบาดในเดือนเมษายน (คาดการณ์เดิมใช้เวลาแค่ 4 เดือนในควบคุมโรค) โดยมีแนวโน้ม**สร้างความเสียหายต่อการบริโภคภาคเอกชนกว่า 7.7 แสนล้านบาท (ราว 4.8% ของ GDP)** ซึ่งมีสาเหตุหลักทั้งจากผลของมาตรการล็อกดาวน์ ความกังวลของประชาชนต่อการติดเชื้อ และความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจที่สูงขึ้นมาก ตลอดจนรายได้ของผู้ประกอบการและแรงงานในหลายภาคธุรกิจที่จะปรับลดลงมาก แม้ภาคธุรกิจและผู้บริโภคบางส่วนจะหันไปใช้ธุรกรรมออนไลน์มากขึ้น ซึ่งจะช่วยบรรเทาผลกระทบได้บางส่วน ทั้งนี้ผลกระทบของการระบาดที่ลากยาวจะทำให้**แผลเป็นเศรษฐกิจมีโอกาสปรับลึกขึ้นอีก** ทั้งในส่วนของ การเปิดปิดกิจการที่แย่งสภาพตลาดแรงงานที่เปราะบางมากขึ้น รวมถึงภาครัฐจะต้องแบกหนี้ครัวเรือนในระดับสูงและเผชิญกับภาวะของการมีหนี้สูงจนเป็นปัญหาต่อการใช้จ่ายในอนาคต หรือ Debt overhang เป็นเวลานานขึ้น ซึ่งแผลเป็นที่ลึกขึ้นจะเป็นอุปสรรคหลักต่อการฟื้นตัวของเศรษฐกิจในระยะต่อไป

- **แรงขับเคลื่อนหลักของเศรษฐกิจไทยในช่วงครึ่งหลังของปีนี้ ยังเป็นการส่งออกสินค้าที่ขยายตัวดีต่อเนื่อง แต่กำลังเผชิญกับความเสี่ยงจากการระบาดของ COVID-19 ที่อาจทำให้เกิด supply disruption ในการผลิตภาคอุตสาหกรรม** ในภาพรวม แม้การค้าโลกจะปรับชะลอลงบ้าง แต่ยังคงขยายตัวได้ในเกณฑ์ดี ตามการฟื้นตัวอย่างแข็งแกร่งของเศรษฐกิจกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว สอดคล้องกับดัชนี Global PMI: Export orders และมูลค่าการส่งออกของประเทศในภูมิภาคที่ยังอยู่ในระดับสูงต่อเนื่อง ทำให้ EIC ยังคงคาดการณ์ส่งออกไทยที่ 15.0% ในปีนี้ แต่ต้องจับตาความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้โดยเฉพาะปัญหา supply disruption ที่เกิดจากการปิดโรงงานจากการระบาดทั้งในไทยและประเทศอื่น ๆ ที่อยู่ในห่วงโซ่การผลิตเดียวกับไทย พลกระทบด้านอุปสงค์จากการระบาดในเศรษฐกิจประเทศอาเซียนที่เป็นคู่ค้าสำคัญของไทย ตลอดจนการขาดแคลนตู้คอนเทนเนอร์ที่ทำให้ค่าระวางเรือยังอยู่ในระดับสูงต่อเนื่องและการขาดแคลนชิปที่อาจกระทบต่ออุตสาหกรรมยานยนต์และอิเล็กทรอนิกส์
- **การเปิดประเทศให้กับนักท่องเที่ยวต่างประเทศจะยังไม่สามารถช่วยฟื้นธุรกิจท่องเที่ยวได้มากนักในปีนี้อย่างไรก็ตามภาวะการระบาดที่รุนแรงขึ้น** โดยการเริ่มเปิดรับนักท่องเที่ยวในโครงการนำร่องอย่าง Phuket Sandbox และ Samui plus จะมีข้อดีด้านการวางรากฐานโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ เพื่อรองรับการฟื้นตัวของการท่องเที่ยวในระยะต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในเรื่องของกระบวนการตรวจคัดกรองนักท่องเที่ยว การจัดทำ vaccine passport และการสร้างความพร้อมของภาคธุรกิจในการฟื้นฟูเปิดกิจการรองรับนักท่องเที่ยว อย่างไรก็ตาม การเปิดรับนักท่องเที่ยวอาจยังไม่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาได้มากนักในปีนี้ เนื่องจากประเทศส่วนใหญ่ที่เป็นแหล่งนักท่องเที่ยวต่างชาติหลักของไทยยังมีนโยบายการเปิดเดินทางเข้าออกประเทศที่ค่อนข้างระมัดระวังจากความกังวลของการระบาดสายพันธุ์ใหม่ ประกอบกับสถานการณ์ระบาดในไทยที่ปรับเฝ้าระวัง ก็มีส่วนทำให้นักท่องเที่ยวกังวลที่จะเดินทางเข้าไทย จึงทำให้ **EIC จึงปรับลดจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติในปีนี้อยู่ที่ 3 แสนคน (เดิมคาด 4 แสนคน)**
- **มาตรการช่วยเหลือจากภาครัฐที่เพียงพอและมีประสิทธิภาพจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการประคับประคองเศรษฐกิจและลดแผลเป็นทางเศรษฐกิจ** แม้ภาครัฐจะพยายามออกมาตรการเยียวยาควบคู่ไปกับมาตรการล็อกดาวน์ อย่างไรก็ตาม มาตรการภาครัฐที่ออกมาจนถึงปัจจุบันยังไม่เพียงพอทั้งในเชิงพื้นที่ ระยะเวลา และปริมาณเงินรวม กล่าวคือ พลกระทบทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นกระจายไปยังทุกจังหวัดทั่วประเทศ สะท้อนจาก Facebook Movement Range ที่บ่งชี้ว่า การเดินทางและกิจกรรมทางเศรษฐกิจปรับลงทุกจังหวัด แม้มีโอดล็อกดาวน์ เนื่องจากประชาชนมีความกังวลกับการติดเชื้อจึงลดกิจกรรมทางเศรษฐกิจลง ขณะที่ระยะเวลาที่ได้รับผลกระทบก็มีแนวโน้มยาวนานอย่างน้อยในช่วงไตรมาสที่ 3 ดังนั้น มาตรการชดเชยรายได้แรงงานและผู้ประกอบการสำคัญที่ครอบคลุมแก่จังหวัดที่โดนล็อกดาวน์และชดเชยเพียง 1 เดือน จึงไม่เพียงพอที่จะชดเชยผลกระทบทางเศรษฐกิจในภาพรวมได้ โดย EIC คาดว่า ในกรณีฐาน ภาครัฐจะออกมาตรการพยุงเศรษฐกิจเพิ่มเติมจากปัจจุบันอย่างน้อยอีกราว 1.5 แสนล้านบาท รวมเป็นใช้เม็ดเงินจาก พรก. ภูเก็ต 5 แสนล้านบาท รวม 2 แสนล้านบาทในปีนี้ และภาครัฐอาจพิจารณาการใช้จ่ายเพิ่มเติมหากการระบาดยืดเยื้อกว่าที่คาด ทั้งนี้มาตรการที่ภาครัฐควรเร่งรัด ได้แก่ **1. มาตรการด้านสาธารณสุข** โดยเฉพาะการเร่งจัดหาและฉีดวัคซีนที่มีประสิทธิภาพอย่างรวดเร็วและทั่วถึง การเพิ่มการเข้าถึงการตรวจหาเชื้อเพื่อแยกผู้ป่วยออกจากคนปกติ ตลอดจนการจัดหา ยา อุปกรณ์การแพทย์ สถานพยาบาล และบุคลากรทางการแพทย์เพื่อรองรับความต้องการที่สูงขึ้น ในประเด็นการกระจายวัคซีน นอกเหนือจากกลุ่มบุคลากรทางการแพทย์และกลุ่มประชากรต่าง ๆ แล้ว ภาครัฐควรจัดสรรวัคซีนให้กับกลุ่มแรงงานในคลัสเตอร์โรงงานอุตสาหกรรมให้เพียงพอด้วย เพื่อป้องกันปัญหาการระบาดที่จะกลายเป็น supply disruption กระทบต่อห่วงโซ่การผลิตสำคัญทั้งการส่งออกและการอุปโภคในประเทศด้วย **และ 2. มาตรการเยียวยาและฟื้นฟูทางเศรษฐกิจ** นอกจากเม็ดเงินเยียวยาที่ตรงจุด เพียงพอ และขยายเวลาออกไปอย่างน้อยในช่วงไตรมาสที่ 3 ซึ่งการระบาดน่าจะยังอยู่ในระดับสูง เพื่อช่วยประคับประคองการใช้จ่ายของประชาชนที่ได้รับผลกระทบ ภาครัฐควรมีมาตรการสนับสนุน

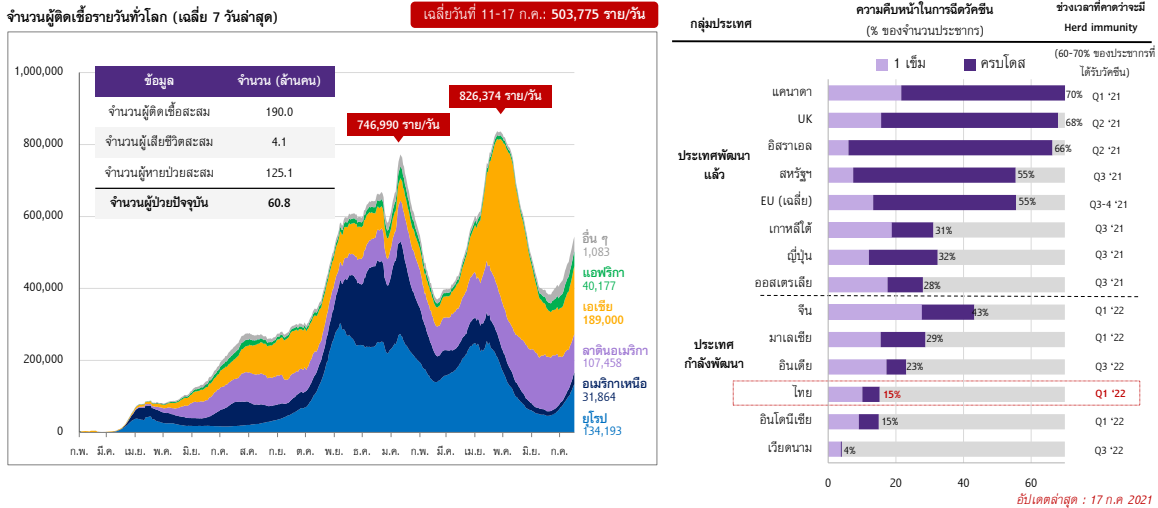
สภาพคล่องและการจ้างงานของภาคธุรกิจโดยเฉพาะ SMEs อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันการว่างงาน และการทำงานที่ต่ำกว่าศักยภาพในภาคระบบที่อาจเพิ่มขึ้นในวงกว้าง ควบคู่กับการปรับทักษะแรงงาน (Up/Re-skill) และการส่งเสริม SMEs ให้สามารถปรับใช้เทคโนโลยีดิจิทัลทั้งด้านการผลิตและช่องทางการขาย (online platform) ได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการแข่งขันของแรงงานและธุรกิจในโลก New normal อีกด้วย

COVID-19 กลับมาระบาดอีกครั้งทั่วโลกจากสายพันธุ์ Delta

โดยกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะได้รับผลกระทบมากกว่า เนื่องจากมีความคืบหน้าในการฉีดวัคซีนไม่สูงนัก

COVID-19 กลับมาระบาดอีกครั้งจากการระบาดของสายพันธุ์ Delta โดยจากรูปที่ 1 จะเห็นได้ว่าจำนวนผู้ติดเชื้อรายวันทั่วโลกกลับมาเพิ่มขึ้นอีกครั้งหลังจากลดลงในช่วงก่อนหน้า แม้กลุ่มประเทศพัฒนาแล้วหลายประเทศจะมีการฉีดวัคซีนในระดับสูง ทั้งนี้เนื่องจากสายพันธุ์ Delta ซึ่งเป็นสายพันธุ์หลักที่มีการระบาดในช่วงนี้ เป็นสายพันธุ์ที่มีความสามารถในการแพร่กระจายได้เร็วกว่าสายพันธุ์เดิม ทำให้วัคซีนหลายประเภทมีประสิทธิภาพลดลงในการป้องกันการแพร่เชื้อ

รูปที่ 1 : จำนวนผู้ติดเชื้อรายวันของทั้งโลกกลับมาเพิ่มขึ้นอีกครั้ง แม้หลายประเทศจะมีการฉีดวัคซีนในระดับสูง เนื่องจาก การระบาดของสายพันธุ์ Delta ที่แพร่กระจายได้เร็วกว่าสายพันธุ์เดิม

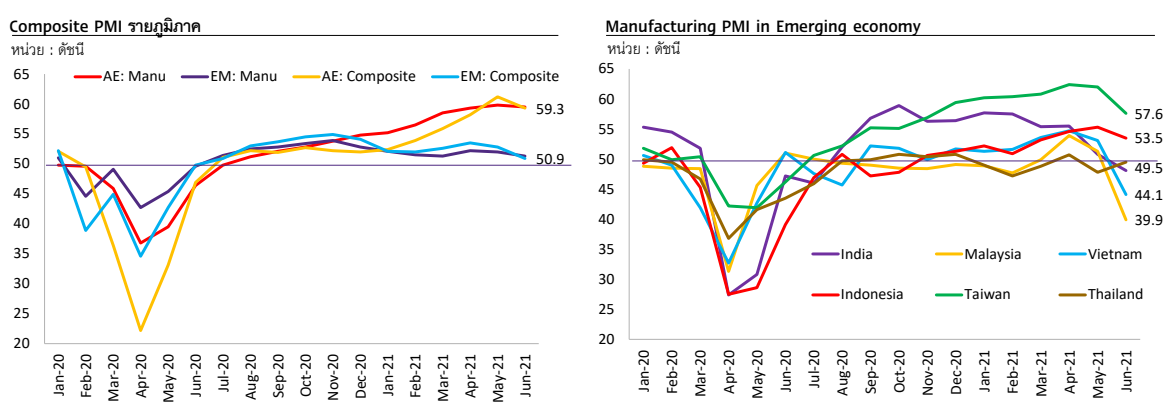

ที่มา : การวิเคราะห์โดย EIC จากข้อมูลขององค์การอนามัยโลก (WHO)

เศรษฐกิจกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว (AE) โดยรวมยังขยายตัวได้ดีจากมาตรการเปิดเมืองในหลายประเทศ เช่น ยุโรป และสหรัฐอเมริกา โดย PMI ของกลุ่มประเทศยุโรปและอังกฤษขยายตัวต่อเนื่อง โดยเฉพาะภาคบริการที่ทำระดับสูงสุด หลังจากมีมาตรการเปิดเมือง และมีการเปิดรับนักท่องเที่ยวในเดือนมิถุนายน ส่วน PMI สหรัฐฯ ก็เร่งตัวขึ้นมากตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ซึ่งก็เป็นผลจากการเปิดเมืองที่ทำให้ภาคบริการขยายตัวขึ้นเร็ว ทั้งนี้การขยายตัวในเดือนมิถุนายนของสหรัฐฯ ชะลอลงเล็กน้อยแต่ก็ยังอยู่ในระดับสูง โดยสาเหตุนอกจากจะเป็นเพราะการเร่งตัวจากการเปิดเมืองในเดือนก่อนแล้ว ยังเป็นผลจาก supplier delays และการขาดแคลนแรงงานที่ตรงกับความต้องการของนายจ้าง จึงทำให้ตลาดแรงงานในสหรัฐฯ ยังคงค่อนข้างตึงตัว สำหรับเศรษฐกิจญี่ปุ่นปรับชะลอลงค่อนข้างเร็ว โดยเป็นผลจากการแพร่ระบาดระลอกใหม่และมาตรการปิดเมืองที่เข้มงวดขึ้น ซึ่งส่งผลต่อผลผลิตภาคอุตสาหกรรมในประเทศ

ขณะที่เศรษฐกิจกลุ่มประเทศตลาดเกิดใหม่ (EM) ได้รับผลกระทบจากการระบาดระลอกใหม่ชัดเจนมากขึ้น โดยภาคการผลิตชะลอตัวต่อเนื่องจากเดือนก่อน สะท้อนจาก PMI เดือนล่าสุดที่ปรับชะลอลงในหลายประเทศ ไม่ว่าจะเป็น PMI ของอินเดียที่ยังคงปรับลดลงอยู่ แม้ล่าสุดตัวเลขผู้ติดเชื้อจะทยอยปรับลดลงแล้ว จึงสะท้อนได้ว่าการฟื้นตัวของภาคอุตสาหกรรมยังได้รับผลกระทบจากการระบาดในช่วงที่ก่อนหน้านี้ ขณะที่ PMI ของเวียดนามและมาเลเซียเดือนล่าสุดปรับหดตัวลงเร็ว เป็นผลจากภาคการผลิต (manufacturing) ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดระลอกใหม่ที่รุนแรง นอกจากนี้ กลุ่มประเทศเอเชียยังได้รับผลกระทบจากนโยบายการเปิดเมืองในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว (AE) โดยอุปสงค์ต่อสินค้ากลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ของเอเชียปรับลดลง ทำให้การส่งออก (export orders) ลดลงตามไปด้วย

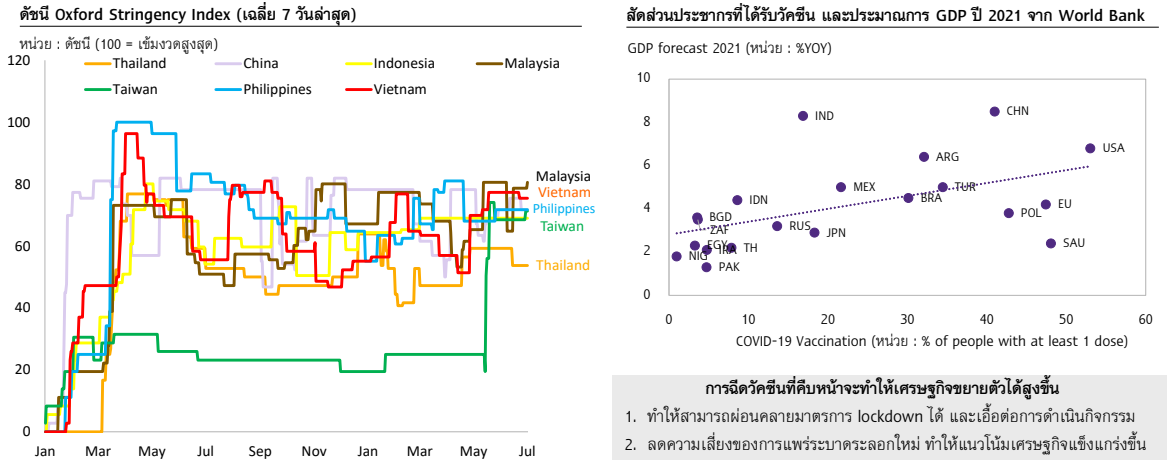
รูปที่ 2 : การแพร่ระบาดระลอกใหม่ของ COVID-19 ทำให้แนวโน้มการฟื้นตัวของกลุ่มประเทศ EM ยังช้าลง ขณะที่กลุ่มประเทศ AE ยังฟื้นตัวต่อเนื่องตามมาตรการเปิดเมือง และการฟื้นตัวของภาคบริการ

ที่มา : การวิเคราะห์โดย EIC จากข้อมูลของ Bloomberg และ CEIC

จากการระบาดที่เพิ่มมากขึ้น ขณะที่มีการฉีดวัคซีนในระดับที่ไม่สูงนัก ทำให้กลุ่มประเทศตลาดเกิดใหม่ในเอเชียกลับมาใช้มาตรการปิดเมืองที่เข้มงวดขึ้น ตัวอย่างเช่น อินโดนีเซีย เวียดนาม ฟิลิปปินส์ ได้หวัน จีน รวมถึงไทย ซึ่งจะส่งผลต่อแนวโน้มการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป ทั้งนี้ตัวแปรสำคัญที่จะช่วยให้การฟื้นตัวทางเศรษฐกิจปรับดีขึ้นในระยะต่อไปคือการฉีดวัคซีน โดย EIC พบว่า ประเทศที่มีสัดส่วนประชากรที่ได้รับวัคซีนสูงจะมีการปรับประมาณการเศรษฐกิจดีขึ้นกว่าประเทศที่มีสัดส่วนประชากรที่ได้รับวัคซีนต่ำ เนื่องจากทำให้ภาครัฐสามารถผ่อนคลายมาตรการล็อกดาวน์ได้เร็วขึ้นและเอื้อต่อการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ อีกทั้ง ยังช่วยลดความเสี่ยงของการแพร่ระบาดระลอกใหม่ ทำให้ความเชื่อมั่นสูงขึ้น

รูปที่ 3 : หลายประเทศในเอเชียกลับมาใช้มาตรการล็อกดาวน์ที่เข้มงวดขึ้นหลังจำนวนผู้ติดเชื้อเร่งตัวขึ้นตามการระบาดของสายพันธุ์ Delta และการฉีดวัคซีนที่เป็นไปอย่างช้า ๆ ซึ่งอาจส่งผลให้การฟื้นตัวทางเศรษฐกิจจะลดลงกว่าที่คาด

ที่มา : การวิเคราะห์โดย EIC จากข้อมูลขององค์การอนามัยโลก (WHO) และมหาวิทยาลัยอ็อกซ์ฟอร์ด (ข้อมูล ณ 20 กรกฎาคม 2021)

การส่งออกไทยยังมีแนวโน้มขยายตัวได้ แต่ต้องจับตาความเสี่ยง

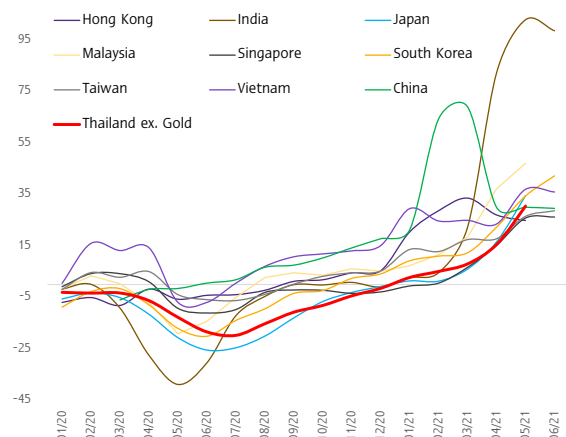
ที่เพิ่มมากขึ้นจากการระบาดในหลายประเทศ โดยเฉพาะในอาเซียน รวมถึงปัญหา supply disruption ที่อาจเกิดขึ้น

แม้สถานการณ์การแพร่ระบาดจะปรับแก้ในหลายประเทศ แต่ภาวะการส่งออกโลกยังเพิ่มขึ้นต่อเนื่องแม้จะชะลอลงบ้าง สะท้อนจากมูลค่าส่งออกของหลายประเทศส่งออกสำคัญที่ยังมีอัตราเติบโตสูงในช่วงเดือนมิถุนายน นอกจากนี้ ดัชนี Global PMI: export orders ในเดือนมิถุนายนก็ยังมีระดับเกิน 50 แม้จะชะลอลงจากช่วงก่อนหน้าเล็กน้อย (รูปที่ 4) สะท้อนการส่งออกยังมีแนวโน้มปรับดีขึ้นต่อเนื่องอย่างน้อยในระยะสั้น ขณะที่ในช่วงที่เหลือของปี ประชาชนในหลายประเทศ โดยเฉพาะกลุ่มประเทศพัฒนาแล้วและจีน มีแนวโน้มที่จะมีความเชื่อมั่นในการจับจ่ายใช้สอยมากขึ้นตามความคืบหน้าในการฉีดวัคซีน เป็นผลดีต่อการฟื้นตัวของเศรษฐกิจและการค้าโลก จึงทำให้ EIC ยังคงคาดการณ์ส่งออกอยู่ที่ 15.0% ในปี 2021

รูปที่ 4 : การส่งออกมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่อง ตามทิศทางการค้าโลกที่แม้จะชะลอลงบ้าง แต่ก็ยังทรงตัวในระดับสูง

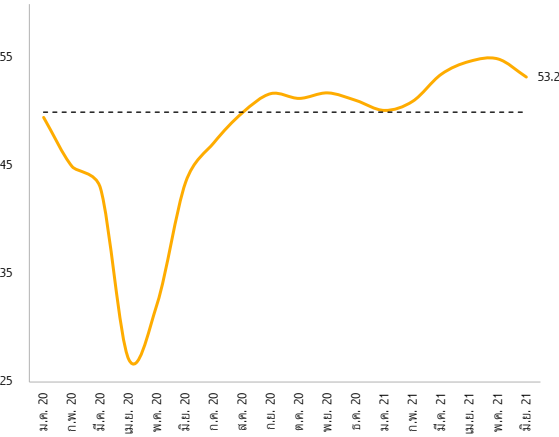
มูลค่าการส่งออกของประเทศส่งออกสำคัญ

หน่วย : %YOY, 3MMA

Global PMI: export orders

หน่วย : ดัชนี, >50 ชขยายตัวจากเดือนก่อนหน้า ปรับฤดูกาล

ที่มา : การวิเคราะห์โดย EIC จากข้อมูลของกระทรวงพาณิชย์, JP Morgan และ CEIC

อย่างไรก็ดี การส่งออกของไทยยังมีความเสี่ยงที่ต้องจับตาใกล้ชิด (รูปที่ 5) เริ่มจากปัญหา supply disruption ที่อาจเกิดจากการปิดโรงงาน โดยเท่าที่ EIC ได้ติดตามสถานการณ์ พบว่ามีการปิดโรงงานหลายแห่งในช่วงที่ผ่านมา แต่ส่วนใหญ่เป็นการปิดเพียงชั่วคราวเท่านั้น ยังไม่ส่งผลกระทบต่อการผลิตในภาพรวม แต่หากการระบาดส่งผลทำให้โรงงานต้องปิดตัวมากหรือนานขึ้น ก็จะเป็นความเสี่ยงสำคัญต่อการผลิตเพื่อส่งออกในระยะข้างหน้า ส่วนความเสี่ยงต่อมา ได้แก่ การระบาดของ COVID-19 ในกลุ่มประเทศอาเซียนที่เป็นคู่ค้าสำคัญของไทย โดยเริ่มส่งผลกระทบบ้างแล้ว สะท้อนจาก Manufacturing PMI หลายประเทศที่เริ่มปรับตัวลดลงหรืออยู่ในระดับต่ำกว่า 50 ซึ่งอาจกระทบต่อภาคส่งออกไทยผ่านอุปสงค์ที่ลดลงหรือปัญหาห่วงโซ่อุปทาน (supply chain disruption) ที่อาจเกิดขึ้น นอกจากนี้ การส่งออกของไทยยังมีปัจจัยกดดันต่อเนื่อง ได้แก่ ปัญหาการขาดแคลนตู้คอนเทนเนอร์ที่ส่งผลให้ราคาคาร์โกเรือ (Freight) อยู่ในระดับสูงส่งผลกระทบต่อต้นทุนในการขนส่งสินค้า รวมถึงปัญหาการขาดแคลนเชมิคอนดักเตอร์ (ชิป) ซึ่งเป็นวัตถุดิบหลักในหลายอุตสาหกรรม เช่น โทรศัพท์มือถือ เครื่องเกม และอุตสาหกรรมยานยนต์ เป็นต้น

รูปที่ 5 : แม้การส่งออกไทยยังมีแนวโน้มเติบโตต่อเนื่อง แต่ต้องจับตาความเสี่ยงหลายประการที่อาจเกิดขึ้น

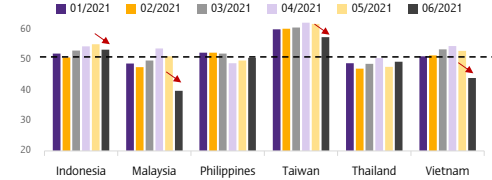
1 ความเสี่ยงด้าน supply disruption จากการปิดโรงงานในประเทศ

Industry	โรงงาน	ผลิตภัณฑ์	จังหวัด	ผลกระทบ
ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	Cal-Comp	เครื่องใช้ไฟฟ้าและฮาร์ดไดรฟ์	เพชรบุรี	เกิดผลกระทบเล็กน้อย สายการผลิตที่ตรวจพบเชื่อมโยงกำลังการผลิตคิดเป็น 10-15% ของทั้งหมด ปัจจุบันสามารถดำเนินการผลิตได้เป็นปกติ
อาหารและเครื่องดื่ม	CPF	ไก่แปรรูป	สระบุรี	เกิดผลกระทบในระยะสั้น มีการหยุดการผลิตตั้งแต่วันที่ 30 พ.ค. - 3 มิ.ย. หลังพบพนักงานติดเชื้อ 391 ราย การผลิตในโรงงานอื่น ๆ 18 แห่งไม่ได้รับผลกระทบ
	Tyson Poultry (Thailand) -MNC	โรงเชือดไก่	ปทุมธานี	ปิดโรงงานเป็นเวลา 2 สัปดาห์ หลังจากพบพนักงานติดเชื้อ 411 ราย
	Dole (Thailand) -MNC	สับปะรดกระป๋อง	ประจวบคีรีขันธ์	ปิดโรงงานตั้งแต่วันที่ 1 ก.ค. เป็นระยะเวลา 1 สัปดาห์ พบพนักงานติดเชื้อหลายร้อยราย
	Thai President Food	ขนมเค้กสำเร็จรูป	ราชบุรี	ปิดโรงงานตั้งแต่วันที่ 7 ก.ค. เป็นเวลา 14 วัน หลังพบเชื้อในพนักงาน 28 ราย
	Songkhla Canning	อาหารทะเลกระป๋องและแช่แข็ง	สงขลา	ปิดโรงงานเป็นเวลา 3 วัน เพื่อทำความสะอาดและฆ่าเชื้อ หลังจากพบพนักงานติดเชื้อ 263 ราย
ถุงมือยาง	Sri Trang Gloves	ถุงมือทางการแพทย์	สุราษฎร์ธานี ตรัง และสงขลา	ปิดโรงงานชั่วคราว ไม่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการผลิตในระยะยาว
	Top Gloves	ถุงมือทางการแพทย์	สงขลา	ปิดโรงงานระหว่างวันที่ 11-18 มิ.ย. หลังพบพนักงานติดเชื้อ 93 ราย
อื่น ๆ	ไมยางพารา เครื่องนุ่งห่ม น้ำแข็ง ไก่แปรรูป เพอร์นิเจอร์ ฯลฯ ส่วนใหญ่ตรวจพบโดยการตรวจคัดกรองเชิงรุก			

2 ความเสี่ยงจากการระบาดในกลุ่ม ASEAN - PMI ในหลายประเทศเริ่มปรับตัวลดลง หรืออยู่ในระดับต่ำกว่า 50 สะท้อนผลกระทบการระบาดที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจกระทบต่อการส่งออกไทยไปยังประเทศดังกล่าว

ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อในภาคการผลิตของอาเซียน

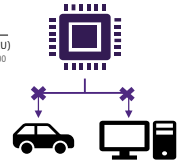
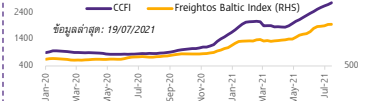
หน่วย : ดัชนี >50 ชขยายตัวจากเดือนก่อนหน้า ปปรับฤดูกาล

3 ปัจจัยกดดันต่อเนื่องด้านการขาดแคลนตู้สินค้าทำให้ค่าระวางเรือสูงและปัญหาการขาดแคลนชิป

ดัชนีอัตราค่าระวางเรือ

หน่วย : ดัชนี (1 ม.ค. 1998 = 1,000) หน่วย : ดัชนี (ค่าเฉลี่ยเส้นทางการส่ง USD/FEU)

ที่มา : การวิเคราะห์โดย EIC จากข้อมูลของสำนักข่าว, IHS Markit, CEIC, Freightos และ Bloomberg

ภาคท่องเที่ยวยังซบเซาต่อเนื่อง แม้จะมีการเปิด Phuket Sandbox

เนื่องจากหลายประเทศยังมีนโยบายรัดกุมในการเดินทางเข้าออกประเทศ รวมถึงสถานการณ์ในไทยที่ปรับเฝ้า

จากสถานการณ์การติดเชื้อของไทยที่ปรับเฝ้าลง ประกอบกับความเข้มงวดของนโยบายเดินทางเข้าออกในหลายประเทศ ทำให้ EIC ปรับลดคาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติปี 2021 เหลือ 3 แสนคน (รูปที่ 6) จากเดิมที่คาดการณ์ไว้ที่ 4 แสนคน โดยการเริ่มเปิดรับนักท่องเที่ยวในโครงการนำร่องอย่าง Phuket Sandbox และ Samui plus จะมีข้อดีด้านการวางรากฐานโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ เพื่อรองรับการฟื้นตัวของนักท่องเที่ยวในระยะต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในเรื่องของกระบวนการตรวจคัดกรองนักท่องเที่ยว การจัดทำ vaccine passport และการสร้างความพร้อมของภาคธุรกิจในการฟื้นฟูเปิดกิจการรองรับนักท่องเที่ยว อย่างไรก็ตาม การเปิดรับนักท่องเที่ยวอาจจะยังไม่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาได้มากนักในปีนี้ เนื่องจาก

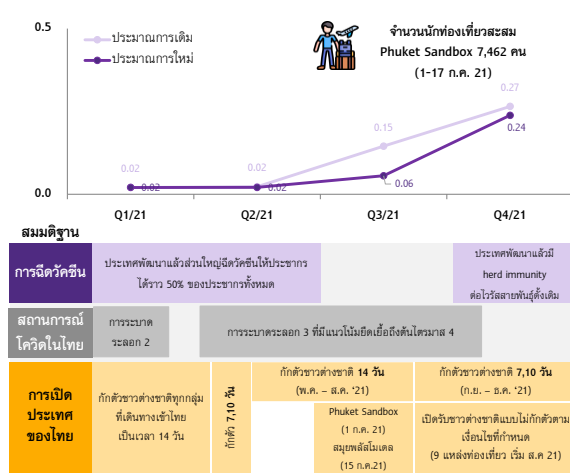
- สถานการณ์การระบาดระลอก 3 ของไทยที่ยืดเยื้อ อีกทั้ง แผนการฉีดวัคซีนของไทยยังมีความไม่แน่นอนสูง ทำให้นักท่องเที่ยวต่างชาติบางส่วนเกิดความกังวล และอาจส่งผลต่อการวางแผนเดินทางมาไทย ซึ่งรวมถึงนักท่องเที่ยวในกลุ่มประเทศสหภาพยุโรปที่อาจมีความกังวลเพิ่มขึ้นหลังสหภาพยุโรปมีมติเมื่อวันที่ 15 กรกฎาคมที่ผ่านมา ให้ถอนไทยออกจากกลุ่มประเทศที่มีความปลอดภัยจาก COVID-19 (White list)
- นโยบายการเดินทางเข้าออกประเทศของหลายประเทศที่ยังเป็นไปอย่างระมัดระวัง ตามความกังวลเกี่ยวกับการระบาดของไวรัสสายพันธุ์ใหม่ โดยเมื่อพิจารณามาตรการของประเทศที่เป็นนักท่องเที่ยวกลุ่มหลักของไทย พบว่า ภาครัฐในบางประเทศยังมีข้อจำกัดในการเดินทางออกนอกประเทศอยู่ โดยอนุญาตให้เดินทางมาไทยเพื่อธุรกิจเท่านั้น เช่น จีน สิงคโปร์ และญี่ปุ่น เป็นต้น ขณะที่ประเทศที่อนุญาตให้ประชาชนเดินทางออกนอกประเทศเพื่อท่องเที่ยวได้นั้นยังมีมาตรการการกักตัวที่ค่อนข้างเข้มงวดหากมีการเดินทางกลับจากไทยทำให้เกิดความไม่สะดวกในการมาท่องเที่ยว เช่น ไทยอยู่ในกลุ่มประเทศสีเหลืองในระบบ Traffic Light System ของสหราชอาณาจักร (UK) ซึ่งเมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางจากไทยกลับ UK จะต้องกักตัวที่บ้าน 10 วัน (รูปที่ 7)

ทั้งนี้ ในภาพรวมมีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้าไทยในช่วง 5 เดือนแรกเพียง 34,753 คน ขณะที่นักท่องเที่ยวที่เดินทางผ่าน Phuket Sandbox มีเพียง 7,462 คนในช่วง 17 วันแรกนับจาก 1 กรกฎาคม ส่วน Samui plus มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาเพียง 17 คน ในช่วง 4 วันแรกนับจาก 15 กรกฎาคม ทำให้มีโอกาสสูงที่จำนวนนักท่องเที่ยวจะต่ำกว่าประมาณการของภาครัฐที่คาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวราว 1 แสนคนในช่วง 3 เดือนแรกของการเปิดโครงการนำร่อง (กรกฎาคม-กันยายน) ประกอบกับเหตุผล 2 ข้อตามที่ได้กล่าวข้างต้น จึงทำให้ EIC ปรับลดคาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวเหลือ 3 แสนคนในปีนี้ จากเดิมที่เคยคาดว่าจะมี 4 แสนคน

รูปที่ 6 : EIC ปรับลดคาดการณ์นักท่องเที่ยวต่างชาติปี 2021 เหลือ 3 แสนคน จากความกังวลของนักท่องเที่ยวในสถานการณ์การระบาดของไทย และนโยบายการเปิดประเทศในหลายประเทศที่ยังมีขงวดจากการระบาดของสายพันธุ์ใหม่

ประมาณการจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ

หน่วย : ล้านคน

นโยบายการเปิดให้ประชาชนเดินทางออกนอกประเทศ

หลายประเทศยังคงมีระดับที่จะอนุญาตให้ประชาชนเดินทางไปยังต่างประเทศ เนื่องจากการระบาดของไวรัสสายพันธุ์เดลต้าและสายพันธุ์ใหม่ที่อาจเกิดขึ้น

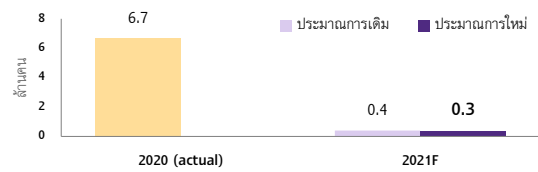
ผู้ที่เดินทางจากไปต่างประเทศเมื่อกลับไปยังสหราชอาณาจักร **อาจต้องกักตัวและตรวจเชื้อตามระบบ traffic light system** แบ่งกลุ่มประเทศเป็นกลุ่มสีเขียว กลุ่มสีเหลือง และกลุ่มสีแดง

นโยบายการเปิดรับนักท่องเที่ยวต่างชาติของไทย

ไทยเตรียม**ผ่อนคลาย**นโยบายการเปิดรับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ได้รับวัคซีนครบโดสและปลอดเชื้อโควิด-19 ตั้งแต่ช่วงครึ่งหลังของปี 2021 เป็นต้นไป

นโยบาย Phuket Sandbox และ Samui Plus Model (ก.ค. 2021)

- เปิดรับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ตรงตามเงื่อนไขใหม่ไม่กักตัว 9 แห่งท่องเที่ยว (Q4 2021)
- การเปิดรับนักท่องเที่ยวต่างชาติทุกพื้นที่ (ตั้งแต่ Q1 2022 เป็นต้นไป)

ที่มา : การวิเคราะห์โดย EIC จากข้อมูลของศูนย์บริหารสถานการณ์โควิด-19 (ศบค.)

รูปที่ 7 : หลายประเทศยังคงใช้มาตรการจำกัดการเดินทางที่ยังมีขงวด รวมถึงกำหนดเงื่อนไขการเดินทางและการกักตัวเมื่อเดินทางเข้า-ออกประเทศ

ประเทศ	สัดส่วนจำนวนนักท่องเที่ยวปี 2019	ค่าใช้จ่ายต่อคนปี 2019 (บาท/คน/trip)	เงื่อนไขผู้เดินทางออกนอกประเทศ (ขาไปไทย)	ระยะเวลาที่กักตัว	เงื่อนไขการเดินทางและการตรวจเชื้อเมื่อเข้าประเทศ (เดินทางกลับเข้าประเทศจากไทย)
จีน	28%	47,720	เฉพาะเดินทางเพื่อธุรกิจ	14-21 วัน แล้วแต่เหตุผล	• แสดงผลตรวจเชื้อและ anti body ภายใน 48 ชม. ก่อนเดินทางกลับ โดยสามารถแสดงผ่าน WeChat เพื่อให้ได้สัญลักษณ์ "HS"
มาเลเซีย	11%	25,085	เฉพาะเดินทางเพื่อธุรกิจ ทำงานและศึกษาต่อ	14 วัน	• โหลดแอปพลิเคชันก่อน • แนะนำให้ตรวจเช็กภายใน 72 ชม. และตรวจเชื้อที่สนามบิน
เกาหลีใต้	5%	40,118	ท่องเที่ยวแบบกรุ๊ปทัวร์ (Q4/2021)	14 วัน	• โหลดแอปพลิเคชันก่อน • แสดงผลตรวจเช็กภายใน 72 ชม. ก่อนเดินทางกลับ และ 3 วันหลังกลับ • ยกเว้นการกักตัวสำหรับผู้โดยสารที่ได้รับวัคซีนในประเทศ
ญี่ปุ่น	4%	52,518	เฉพาะเดินทางเพื่อธุรกิจ	3 วัน (รัฐ) + 11 วัน (บ้าน)	• ให้นำแบบฟอร์มก่อนเดินทางเข้า • แสดงผลตรวจเช็กภายใน 72 ชม. ก่อนเดินทางกลับ และตรวจเชื้อระหว่างกักตัว
สิงคโปร์	3%	37,735	เฉพาะเดินทางเพื่อธุรกิจ (ท่องเที่ยว Q4/2021)	14 วัน (บ้าน)	• แสดงผลตรวจเช็กภายใน 72 ชม. ก่อนเดินทางกลับ • ตรวจเชื้อที่สนามบิน พร้อมทั้งตรวจเชื้ออีก 2 ครั้ง
สหรัฐฯ	3%	70,999	อนุญาตเดินทางเพื่อท่องเที่ยว	ไม่ต้องกักตัว	• ให้ออกแบบฟอร์มก่อนเดินทางเข้า • แสดงผลตรวจเช็กภายใน 72 ชม. ก่อนเดินทางกลับ และตรวจภายใน 5 วันหลังกลับ
UK	2%	76,255	อนุญาตเดินทางเพื่อท่องเที่ยว	10 วัน (บ้าน)	• ไทยอยู่ในกลุ่มประเทศสีเหลือง (amber) • แสดงผลตรวจเช็กภายใน 72 ชม. ก่อนเดินทางกลับ และตรวจ 2 ครั้งหลังกลับ • ยกเว้นกักตัวสำหรับผู้ที่ได้รับวัคซีนแล้วอย่างน้อย 14 วัน แต่ตรวจเชื้อ 1 ครั้ง
ออสเตรเลีย	2%	71,833	อนุญาตเฉพาะเดินทางไปนิวซีแลนด์	14 วัน	• กรอกแบบฟอร์ม Travel Declaration ออนไลน์ • แสดงผลตรวจเช็กภายใน 72 ชม. ก่อนเดินทางกลับ
UAE	0.3%	75,835	อนุญาตเดินทางเพื่อท่องเที่ยว	7-12 วัน แล้วแต่เมือง	• แสดงผลตรวจเช็กภายใน 72 ชม. ก่อนกลับ ตรวจเชื้อที่สนามบินและ 1 ครั้งหลังกลับ • ลดขงวดการกักตัวสำหรับผู้โดยสารที่ได้รับวัคซีนแล้วอย่างน้อย 28 วัน

ที่มา : การวิเคราะห์โดย EIC จากข้อมูลของเว็บไซต์กระทรวงการต่างประเทศของแต่ละประเทศและสถานเอกอัครราชทูต และ IATA

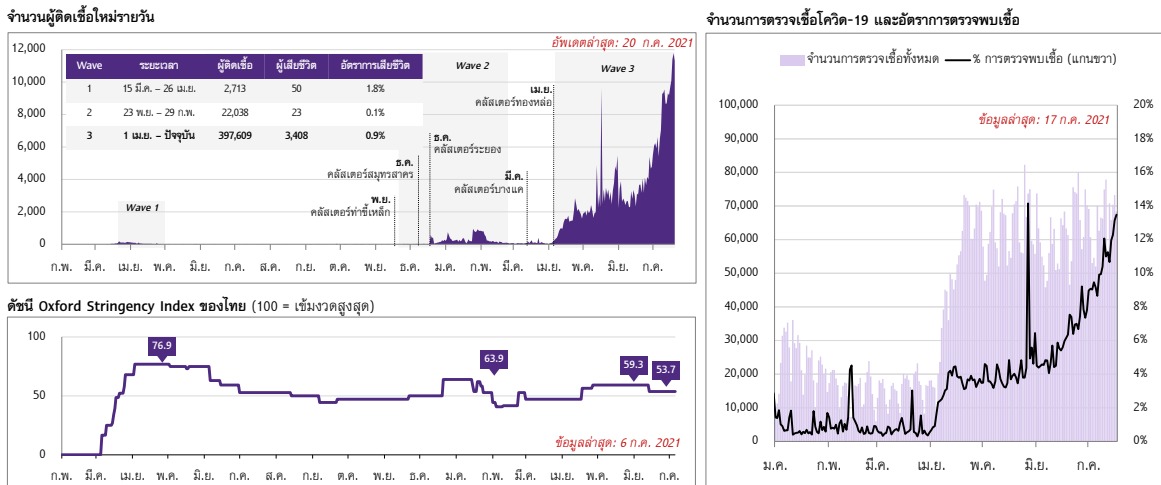
ด้านการระบาดในประเทศไทยอยู่ในภาวะวิกฤติ

โดยคาดว่าจะต้องรอนานถึงช่วงสิ้นเดือนพฤศจิกายนที่จำนวนผู้ติดเชื้อจะปรับลดลงต่ำกว่า 100 ราย/วัน

สถานการณ์การระบาดของไทยล่าสุดยังมีความน่ากังวลอยู่มาก สะท้อนจากจำนวนผู้ติดเชื้อเฉลี่ยรายวันที่สูงถึง 9,500 รายต่อวัน (เฉลี่ย 12-18 กรกฎาคม 2021) โดยคิดเป็นราว 133 คนต่อจำนวนประชากรหนึ่งล้านคน ซึ่งไทยถือเป็นประเทศที่มีอัตราการติดเชื้อเป็นอันดับที่ 45 ของโลก เทียบกับช่วงปลายเดือนมีนาคมที่ไทยอยู่ในอันดับที่ 160 ของโลก ขณะที่ผู้ที่ออกจากโรงพยาบาลเฉลี่ยมีประมาณ 5,100 คนต่อวัน ทำให้ระบบโรงพยาบาลจะต้องรับผู้ป่วยสะสมเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 4,400 คนต่อวัน ทำให้ระบบสาธารณสุขของไทยเริ่มเข้าใกล้จุดสูงสุดของขีดความสามารถในการรองรับผู้ป่วยแล้ว

นอกจากนี้ อัตราการตรวจพบเชื้อก็ปรับสูงขึ้นเช่นกัน จากข้อมูลจำนวนการตรวจ COVID-19 ของห้องปฏิบัติการ 342 แห่งทั่วประเทศ พบว่า อัตราการตรวจพบเชื้อ COVID-19 เฉลี่ยวันที่ 11-17 กรกฎาคม เพิ่มขึ้นมาเป็น 12% ของจำนวนการตรวจ COVID-19 ทั้งหมดเฉลี่ยที่ 69,000 คนต่อวัน (รูปที่ 8) โดยเฉพาะพื้นที่กรุงเทพมหานครที่มีอัตราการพบเชื้อเฉลี่ยสูงถึง 16.8% ในช่วงตั้งแต่วันที่ 11-17 กรกฎาคม ทั้งนี้มหาวิทยาลัย John Hopkins แนะนำว่าอัตราการตรวจพบเชื้อไม่ควรเกิน 5% หากมีค่าที่สูงเกินไปจะบ่งชี้ว่ามีการแพร่ระบาดในพื้นที่สูง ดังนั้น จึงมีความเป็นไปได้สูงว่าหากสามารถเพิ่มศักยภาพในการตรวจเชื้อได้มากขึ้น ก็อาจเจอผู้ติดเชื้อโรคมามากขึ้น

รูปที่ 8 : จำนวนผู้ติดเชื้อรายใหม่ในไทยยังเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องจากการตรวจพบคลัสเตอร์ระบาดใหม่เพิ่มขึ้น เช่น การติดเชื้อในแคมป์คนงานก่อสร้าง ตลาด และโรงงานต่าง ๆ

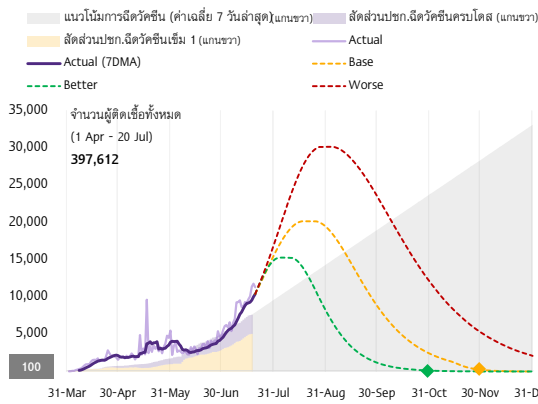
ที่มา : การวิเคราะห์โดย EIC จากข้อมูลของศูนย์บริหารสถานการณ์โควิด-19 (ศบค.), กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ และมหาวิทยาลัยอ็อกซ์ฟอร์ด

จากสถานการณ์การติดเชื้อในระดับวิกฤติ ทำให้ EIC คาดว่าระยะเวลาในการควบคุมโรคจะต้องใช้เวลาถึงช่วงสิ้นเดือนพฤศจิกายน ที่จำนวนผู้ติดเชื้อจะปรับลดลงต่ำกว่า 100 ราย/วัน รวมเป็นเวลา 8 เดือนของการระบาดระลอก 3 นับตั้งแต่เดือนเมษายนเป็นต้นมา ซึ่งนานกว่าคาดการณ์เดิมที่เคยคาดไว้ว่าจะใช้เวลาราว 4 เดือนในการควบคุมโรค และยังคงคาดว่าจำนวนผู้ติดเชื้อรายวันจะยังปรับเพิ่มขึ้นไปสู่จุดสูงสุดภายในครึ่งแรกของเดือนสิงหาคม เนื่องจากล่าสุดกระทรวงสาธารณสุขได้อนุญาตให้โรงพยาบาลที่ตรวจพบผู้ติดเชื้อที่มีอาการในเกณฑ์สีเขียว สามารถรักษาที่บ้านได้ (Home Isolation) ต่างจากเดิมที่ต้องรับเข้ารักษาที่โรงพยาบาล จึงอาจทำให้โรงพยาบาลยอมรับเชื้อเพิ่มขึ้น ประกอบกับยังได้อนุญาตให้ใช้ Antigen test self-test kits ในการตรวจ COVID-19 ด้วยตนเอง ก็จะเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ทำให้จำนวนการตรวจเชื้อต่อวันและจำนวนผู้ติดเชื้อของไทยปรับเพิ่มขึ้นได้ในระยะต่อไป ขณะที่การฉีดวัคซีน หากยึดความเร็วในการฉีด 7 วันล่าสุดเป็นหลักและคาดการณ์ไปข้างหน้า พบว่าจะมีประชากรได้รับวัคซีนอย่างน้อย 1 เข็มราว 40% ในช่วงปลายไตรมาส 3 ซึ่งจะมีส่วนช่วยทำให้จำนวนผู้ติดเชื้อลดลงชัดเจนขึ้นในช่วงไตรมาส 4

รูปที่ 9 : จากสถานการณ์ที่แยลง ทำให้ EIC คาดว่าระยะเวลาในการควบคุมโรคจะต้องใช้เวลาถึงช่วงสิ้นเดือนพฤศจิกายน ที่จำนวนผู้ติดเชื้อจะปรับลดลงต่ำกว่า 100 ราย/วัน รวมเป็นเวลา 8 เดือน (นับตั้งแต่เริ่มระบาดในเดือน เม.ย.)

คาดการณ์จำนวนผู้ติดเชื้อ COVID-19 ระลอกที่ 3*

หน่วย : ราย หน่วย : % ของประชากรทั้งหมด

	Better	Base	Worse
สมมุติฐาน ประสิทธิภาพ lockdown และมาตรการสาธารณสุข	Effective	Partially effective	Less effective
ระยะเวลา (<100 รายต่อวัน)	สิ้นเดือนค.ค. (7 เดือน)	สิ้นเดือนพ.ย. (8 เดือน)	ต้นปี 2022 (10-12 เดือน)
จำนวนติดเชื้อสูงสุด (ค่าเฉลี่ย 7 วัน)	15,000	20,000	30,000
ประมาณจำนวนผู้ติดเชื้อ (ระลอกที่ 3)	1.08 ล้านคน	1.75 ล้านคน	3.08 ล้านคน

หมายเหตุ : *EIC ประยุกต์ใช้แบบจำลอง SIR ในการคาดการณ์การแพร่ระบาด
ที่มา : การวิเคราะห์โดย EIC จากข้อมูลของกรมควบคุมโรค และ Globalt.live

การระบาดที่รุนแรงขึ้นจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย

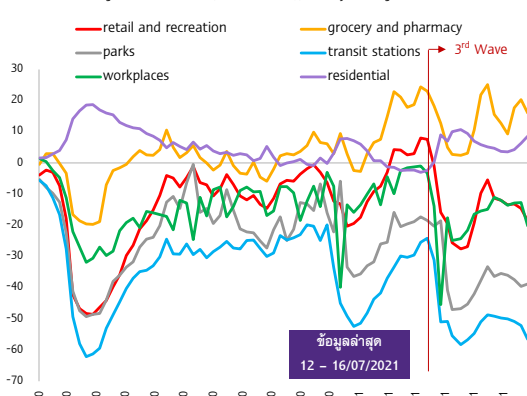
โดยเฉพาะต่อการบริโภคภาคเอกชน เนื่องจากประชาชนมีความกังวลในการใช้จ่ายตามสถานที่ต่าง ๆ และขาดรายได้

ข้อมูลเร็ว (High Frequency data) สะท้อนว่าการระบาดรอบนี้มีผลกระทบมากกว่าการระบาดระลอก 2 และยาวนานกว่าการระบาดทุกรอบก่อนหน้านี้ โดยหากพิจารณาจากรูปที่ 10 จะเห็นได้ชัดเจนว่าดัชนีชี้วัดความเคลื่อนไหว (Mobility) ของทั้ง Google และ Facebook ให้ภาพตรงกันว่าผลกระทบของการระบาดรอบนี้มีลักษณะลากยาวกว่าการระบาดในรอบก่อนหน้านี้ หลังจากปรับตัวลดลงอีกครั้งในช่วงเดือนกรกฎาคม จากก่อนหน้านี้ที่ฟื้นตัวเล็กน้อยในเดือนมิถุนายน (Double-dip) นอกจากนี้ จากจำนวนผู้ติดเชื้อและการกระจายไปหลายจังหวัดมากกว่าการระบาดรอบ 2 ในช่วงต้นปี ทำให้ผลกระทบรุนแรงกว่าในรอบนี้ ขณะที่ระยะเวลาของผลกระทบก็มีระยะเวลานานกว่าการระบาดในรอบก่อนหน้านี้

รูปที่ 10 : ผลกระทบการระบาดระลอกที่ 3 มีความรุนแรงมากกว่ารอบที่ 2 จากจำนวนผู้ติดเชื้อและการกระจายตัวที่มากกว่า และมีแนวโน้มยาวนานกว่าการระบาดสองรอบแรก

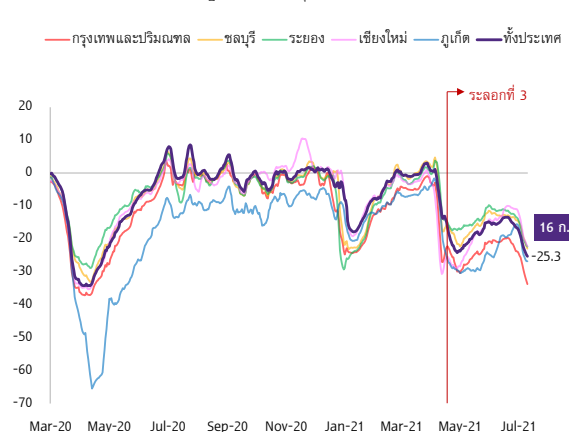
Google mobility report

หน่วย : % change from baseline (Jan-Feb 2020), weekly average

Facebook Movement Range Index

หน่วย : % การเปลี่ยนแปลงเทียบกับกรณีฐาน (เฉลี่ยเดือนกุมภาพันธ์ 2020), ค่าเฉลี่ย 1 สัปดาห์

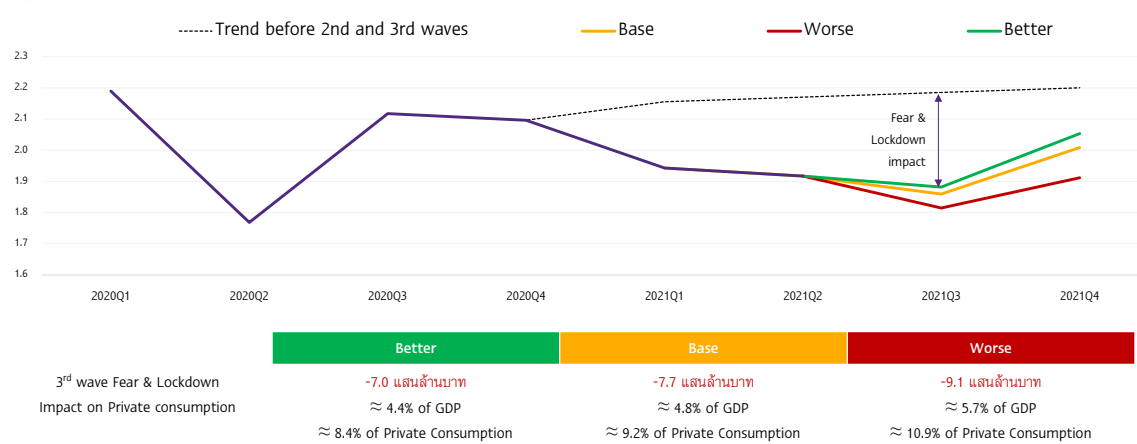
ที่มา : การวิเคราะห์โดย EIC จากข้อมูลของ Google และ Facebook

ความเสียหายรวมของการระบาดระลอก 3 ที่ลากยาว มีแนวโน้มสูงถึงกว่า 7.7 แสนล้านบาท (ราว 4.8% ของ GDP) เทียบกับคาดการณ์เดิมที่เคยคาดว่าจะมีความเสียหายราว 3 แสนล้านบาท โดยจากรูปที่ 11 จะเห็นได้ว่าระดับการบริโภคภาคเอกชนที่ไม่รวมเม็ดเงินกระตุ้นจากภาครัฐจะปรับลดลงในช่วงไตรมาส 3 อยู่ในระดับใกล้เคียงกับช่วงไตรมาส 2 ปีก่อนหน้าที่มีมาตรการล็อกดาวน์ทั่วประเทศ ซึ่งเป็นผลจากมาตรการล็อกดาวน์ที่เข้มงวดในหลายจังหวัด ประกอบกับความกังวลของประชาชนในการเดินทางจับจ่ายใช้สอย รวมถึงรายได้ของหลายภาคธุรกิจที่ลดลงมาก โดยเฉพาะธุรกิจประเภท face-to-face เช่น โรงแรม ร้านอาหาร นวด สปา ธุรกิจกลางคืน เป็นต้น ซึ่งจะส่งผลต่อเนื่องไปยังรายได้ที่ลดลงของลูกค้าในภาคธุรกิจดังกล่าว หรือบางคนก็อาจตกงาน ทั้งนี้หากเทียบกับปีก่อน จะมีปัจจัยแพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ ที่เข้ามาช่วยบรรเทาผลกระทบได้บางส่วน แต่ในภาพรวม การระบาดที่ลากยาวก็จะทำความเสียหายต่อการใช้จ่ายภาคประชาชนอย่างมากในช่วงที่เหลือของปี

รูปที่ 11 : มาตรการล็อกดาวน์ และความกังวลของประชาชนต่อสถานการณ์ระบาด รวมถึงรายได้ที่หายไปมากของประชาชน จะทำให้การบริโภคภาคเอกชนได้รับความเสียหายมากถึง 7.7 แสนล้านบาทในกรณีฐาน

Private Consumption Values, *not including government stimulus*

หน่วย : ล้านล้านบาท

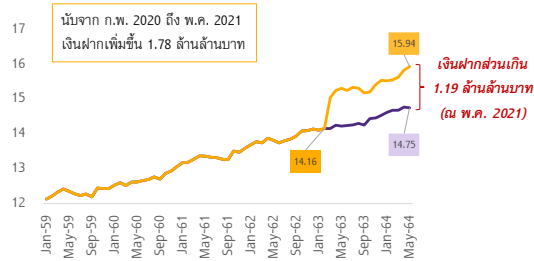
ที่มา : การวิเคราะห์โดย EIC

นอกจากนี้ จากสถานการณ์ที่แยลง ยังมีแนวโน้มทำให้ประชาชนหันไปออมมากขึ้น (Precautionary saving) โดยจากข้อมูลพบว่าเงินฝากทั้งระบบของไทยปรับเร่งตัวขึ้นในเดือนพฤษภาคม หลังจากการระบาดระลอกที่ 3 ในเดือนเมษายน ซึ่งเงินฝากทั้งระบบของไทยนับจากเดือนกุมภาพันธ์ 2020 ถึงเดือนพฤษภาคม 2021 ปรับเพิ่มขึ้น 1.78 ล้านล้านบาท และหากเทียบในเดือนพฤษภาคมกับเดือนเมษายน 2021 ก็ปรับเพิ่มขึ้นราว 1 แสนล้านบาท โดยพบว่าเงินฝากที่เพิ่มขึ้นนั้น ส่วนใหญ่มาจากกลุ่มผู้มีรายได้สูง (รูปที่ 12) ที่มีการออมเพื่อรองรับความเสี่ยงในอนาคต (precautionary saving) เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม อัตรการขยายตัวของเงินฝากกลุ่มผู้มีรายได้ต่ำเริ่มเห็นสัญญาณชะลอลง ซึ่งส่วนหนึ่งอาจสะท้อนได้ถึงปัญหาสภาพคล่องของประชาชนกลุ่มนี้ สำหรับในระยะต่อไปคาดว่า อัตรการออมมีแนวโน้มเร่งตัวขึ้นอีกได้ตามสถานการณ์การระบาดที่รุนแรงขึ้น ซึ่งจะเป็นแรงกดดันต่อการบริโภคของประชาชนในระยะต่อไป

รูปที่ 12 : ปริมาณเงินฝากทั้งระบบของไทยเดือนพฤษภาคมเพิ่มขึ้นราว 1 แสนล้านบาทจากเดือนก่อน ในระยะต่อไปเงินฝากอาจปรับสูงขึ้นได้อีกจากการแพร่ระบาดของโรคระบาดที่รุนแรงขึ้น ซึ่งจะเป็แรงกดดันต่อการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชน

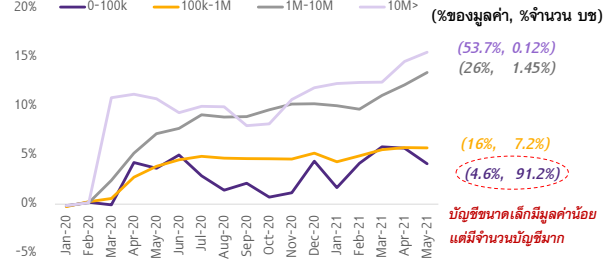
ปริมาณเงินฝากทั้งระบบ เทียบกับ 5-year trend

หน่วย : ล้านล้านบาท

การเปลี่ยนแปลงของปริมาณเงินฝากทั้งระบบ แยกตามขนาดบัญชี

หน่วย: % การเปลี่ยนแปลงเทียบกับค่าเฉลี่ยเดือน ม.ค. และ ก.พ. 2020

ที่มา : การวิเคราะห์โดย EIC จากข้อมูลของ ธปท.

เศรษฐกิจที่ปรับแย่ลงจะทำให้เฟลเป็นเศรษฐกิจลึกลับ

ประกอบไปด้วย พลวัตธุรกิจที่อ่อนแอ ตลาดแรงงานที่ประปราย และภาวะหนี้สูงของครัวเรือน

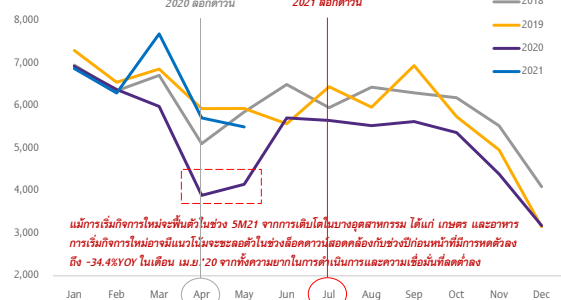
การระบาดที่ยาวนานขึ้นจะส่งผลให้ 3 แพลเป็นสำคัญทางเศรษฐกิจของไทยมีแนวโน้มซบเซามากขึ้นกว่าเดิม โดยมีรายละเอียด ดังนี้

การเปิดกิจการใหม่ที่เริ่มฟื้นตัวมีแนวโน้มที่จะชะงักลง จากการล็อกดาวน์และความเชื่อมั่นที่ถดถอยลง โดยในช่วง 5 เดือนแรกของปี 2021 จำนวนนิติบุคคลจดทะเบียนใหม่ (ไม่รวมกิจการประเภทวิสาหกิจชุมชน) อยู่ที่ 3.2 หมื่นราย เพิ่มขึ้น 17.3%YOY (รูปที่ 13) โดยเป็นการฟื้นตัวที่กระจุกอยู่ในบางสาขาธุรกิจที่ยังพอมีปัจจัยสนับสนุน เช่น ภาคเกษตร (ราคาสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้น) และธุรกิจผลิตอาหาร-เครื่องดื่ม เป็นต้น ขณะที่สาขาที่ได้รับผลกระทบรุนแรงอย่างกลุ่มโรงแรมยังคงหดตัวต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม EIC มองว่าการเปิดกิจการใหม่ของนิติบุคคลมีแนวโน้มที่จะชะงักลงในช่วงล็อกดาวน์ คล้ายคลึงกับที่เกิดขึ้นในช่วงล็อกดาวน์ปีที่แล้วจากทั้งอุปสรรคในการดำเนินการ สภาพเศรษฐกิจที่ถดถอยลง อีกทั้ง ความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการยังลดต่ำลงอีกด้วย โดยเฉพาะในกลุ่มธุรกิจ SMEs ขณะที่ความเชื่อมั่นของธุรกิจขนาดใหญ่ปรับดีขึ้น ส่วนหนึ่งจากภาคการส่งออกที่ฟื้นตัว สะท้อนถึงผลกระทบของวิกฤติ COVID-19 มีแนวโน้มกระทบกับธุรกิจ SMEs มากกว่า ทั้งนี้ แพลเป็นด้านพลวัตทางธุรกิจที่เสื่อมถอยลงจะมีผลทำให้การจ้างงานและการลงทุนในระยะถัดไปฟื้นตัวได้อย่างจำกัด

รูปที่ 13 : การจัดตั้งธุรกิจใหม่เพิ่มขึ้นช่วง 5 เดือนแรกของปีนี้ หลังหดตัวต่อเนื่องมา 3 ปี แต่ยังมีแนวโน้มที่จะชะงักจากการล็อกดาวน์และความเชื่อมั่นที่ถดถอยลง โดยเฉพาะธุรกิจ SMEs

การจัดตั้งนิติบุคคลใหม่ (ไม่รวมกิจการประเภทวิสาหกิจชุมชน)

หน่วย : ราย

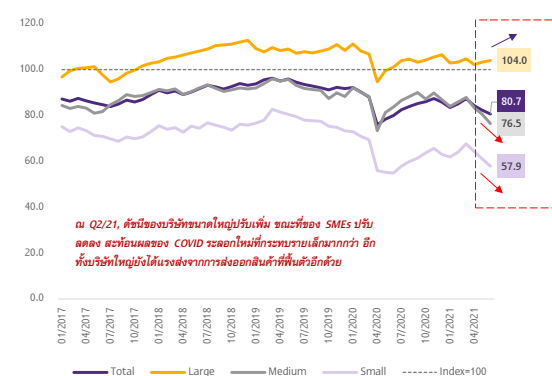

	2018	2019	2020	ม.ค.-พ.ค. 2021
จำนวน	72,043	71,429	62,850	32,099
%YOY	-3.2%	-0.9%	-12.0%	+17.3%

ที่มา : การวิเคราะห์โดย EIC จากข้อมูลของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า และสภาอุตสาหกรรม

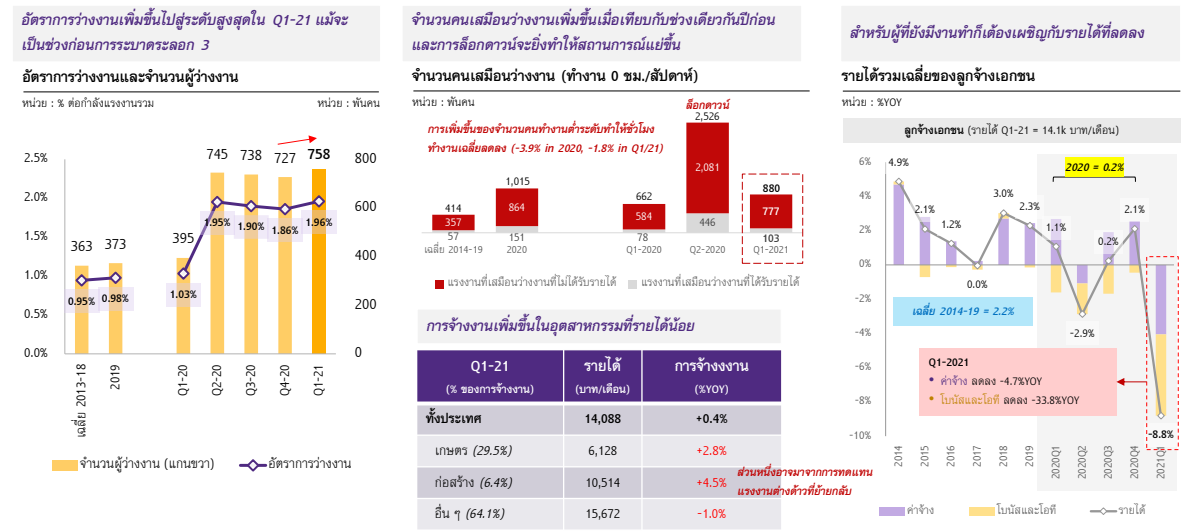
ดัชนีความเชื่อมั่นภาคอุตสาหกรรม (TISI)

หน่วย : > 100 หมายถึง ผู้ประกอบการเชื่อว่าสถานการณ์จะดีขึ้นหรืออยู่ในเกณฑ์ดี

อีกแพลตฟอร์มที่สำคัญ คือ สภาวะตลาดแรงงานที่ยังขบเซาะและมีแนวโน้มจะถดถอยลงมากกว่าเดิมจากการระบาดที่รุนแรงขึ้น เครื่องชี้ตลาดแรงงานของไทยได้มีทิศทางที่ปรับแย่ลงมาตั้งแต่ช่วงต้นปี โดยอัตราการว่างงานในไตรมาส 1 ปี 2021 อยู่ที่ 1.96% เพิ่มขึ้นจาก 1.86% ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่จำนวนชั่วโมงการทำงานเฉลี่ยลดต่อเนื่องที่ -1.8%YOY ตามการเพิ่มขึ้นของคนที่ทำงานต่ำกว่าระดับ โดยเฉพาะกลุ่มผู้เสมือนว่างงานที่ไม่มีรายได้ (ทำงาน 0 ชม./สัปดาห์) นอกจากนี้ รายได้ของลูกจ้างภาคเอกชน อันประกอบไปด้วย เงินเดือน โบนัส และโบนัส ยังลดลงถึง -8.8%YOY โดยเป็นการลดลงในทุกสาขาธุรกิจสำคัญนอกภาคเกษตร หรือแม้กระทั่งรายได้ส่วนของเงินเดือนของกลุ่มมนุษย์เงินเดือนก็ลดลงเป็นครั้งแรกในรอบ 12 ไตรมาสอีกด้วย ทั้งนี้สถานการณ์ตลาดแรงงานที่ขบเซาะของไทยยังถูกสะท้อนผ่านการย้ายงานไปยังอุตสาหกรรมที่มีรายได้เฉลี่ยที่ต่ำกว่าของแรงงาน โดยภาคเกษตรและการก่อสร้างซึ่งมีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่ามีการจ้างงานที่เพิ่มขึ้น ขณะที่สาขาธุรกิจอื่นที่รายได้เฉลี่ยสูงกว่ามีการจ้างงานลดลง (รูปที่ 14)

รูปที่ 14 : อัตราว่างงานทั้งประเทศเพิ่มขึ้นอีกครั้งในไตรมาสแรกของปี และชั่วโมงการทำงานยังลดต่อเนื่อง ขณะที่ลูกจ้างภาคเอกชนมีรายได้ที่ลดลง

ที่มา : การวิเคราะห์โดย EIC จากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ

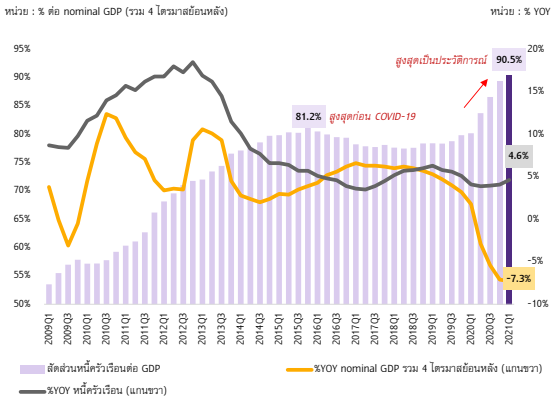
ทั้งนี้ข้อมูลที่บ่งชี้ถึงความอ่อนแอของตลาดแรงงานข้างต้น ยังไม่ได้รวมเอาผลของ COVID-19 ระลอก 3 ที่ส่งผลเต็มที่ในไตรมาส 2 มาจนถึงปัจจุบัน และน่าจะส่งผลกระทบเพิ่มเติมต่อตลาดแรงงานต่อไป จากผลกระทบทางเศรษฐกิจที่มีมาก ประกอบกับมีการลือกดาวน์เพื่อจำกัดการแพร่กระจายของโรคระบาด ถือเป็นสถานการณ์ที่น่าเป็นกังวลของตลาดแรงงานไทยในระยะต่อไป

ความขบเซาะเพิ่มเติมทั้งในภาคธุรกิจและตลาดแรงงานจะกระทบกับรายได้ภาคครัวเรือนและทำให้มีปัญหาหนี้ครัวเรือนเพิ่มมากขึ้นกลายเป็นอีกแพลตฟอร์มทางเศรษฐกิจที่สำคัญ ครัวเรือนไทยประสบปัญหาหนี้สูงมาเป็นเวลาหลายปีแล้วตั้งแต่ก่อนช่วง COVID-19 และผลกระทบจาก COVID-19 ยังได้ทำให้สถานการณ์หนี้ครัวเรือนของไทยแย่ลงอย่างต่อเนื่อง โดยในไตรมาสที่ 1 ปี 2021 หนี้ครัวเรือนต่อ GDP ของไทยเพิ่มขึ้นไปอยู่ที่ 90.5% สูงสุดเป็นประวัติการณ์และสูงที่สุดในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา (รูปที่ 15) จาก GDP ที่หดตัวลง สะท้อนถึงผลกระทบด้านรายได้จากวิกฤติ COVID-19 ขณะที่หนี้ครัวเรือนยังคงขยายตัวส่วนหนึ่งมาจากผลของมาตรการพักชำระหนี้และความต้องการสินเชื่อเพื่อชดเชยสภาพคล่องที่ลดลงมาก

รูปที่ 15 : หนี้ครัวเรือนต่อ GDP ของไทยสูงสุดเป็นประวัติการณ์ในไตรมาสแรกของปี 2021 และคาดว่าจะยังอยู่ในระดับสูงต่อเนื่องจากผลของวิกฤติที่ลากยาว

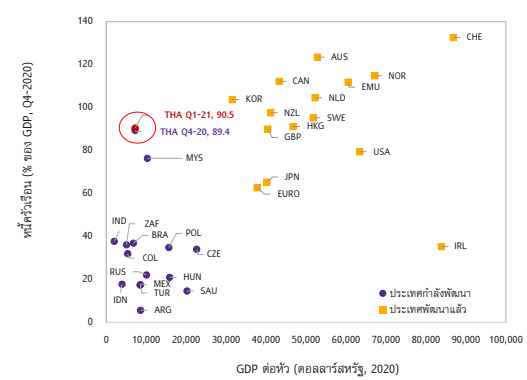
สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP ของไทยเพิ่มขึ้นไปอยู่ระดับที่สูงที่สุดตั้งแต่มีข้อมูล

สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP และอัตราการเติบโตของหนี้ครัวเรือนและ GDP

หนี้ครัวเรือนต่อ GDP ของไทยสูงที่สุดในหมู่ประเทศกำลังพัฒนา

สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP แต่ละประเทศ

ที่มา : การวิเคราะห์โดย EIC จากข้อมูลของธนาคารแห่งประเทศไทย, สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Bank for International Settlements (BIS)

EIC ประเมินว่า สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP ของไทยในช่วงที่เหลือของปี 2021 มีแนวโน้มที่จะทรงตัวอยู่ในระดับสูง และอาจส่งผลให้ภาคครัวเรือนไทยมีความเสี่ยงที่จะเผชิญกับภาวะ Debt Overhang หรือภาวะของการมีหนี้สูงจนเป็นปัญหาต่อการใช้จ่ายในอนาคต โดยกลุ่มที่น่าเป็นห่วงคือกลุ่มครัวเรือนรายได้น้อยที่มีภาระหนี้ต่อรายได้ในสัดส่วนที่สูง ในขณะที่รายได้ลดลงมากและการเยียวยาปัจจุบันมีไม่เพียงพอ จึงเสี่ยงมากที่จะก่อปัญหาอื่นตามมาในครัวเรือนที่เปราะบาง ไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านการใช้จ่าย หนี้เสีย หนี้นอกระบบ และปัญหาสังคมอื่น ๆ EIC มองว่าประเด็นหนี้ครัวเรือนจะเป็นอีกแผลเป็นทางเศรษฐกิจที่สำคัญ และเป็นปัญหาที่ต้องใช้เวลาในการคลี่คลาย โดยต้องอาศัยการซ่อมแซมงบดุลของครัวเรือนทั้งโดยการเพิ่มรายได้ ลดการใช้จ่าย ลดภาระหนี้เดิม และชะลอการก่อหนี้ใหม่ ซึ่งผลของแนวโน้มดังกล่าวจะมีส่วนทำให้เศรษฐกิจฟื้นตัวช้าอีกด้วย

มาตรการช่วยเหลือจากภาครัฐยังไม่พอ

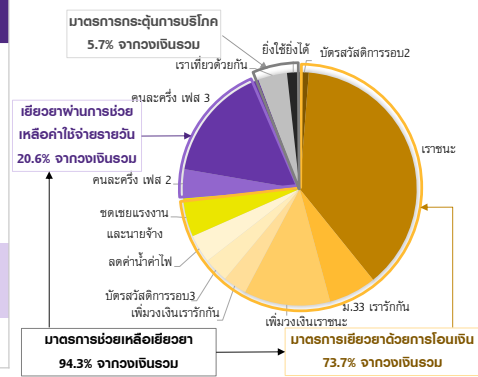
ถึงในเชิงพื้นที่ ระยะเวลา และเม็ดเงิน

รูปที่ 16 : มาตรการภาครัฐทั้งหมดในปี 2021

มาตรการ	วงเงิน (ล้านบาท)	Q1/21	Q2/21	Q3/21	Q4/21
เราเที่ยวด้วยกัน	22,400				
คนละครึ่ง ระยะที่ 2	22,500				
ให้เงินผู้ถือบัตรสวัสดิการ รอบ 2	7,000				
เราชนะ	213,242				
ม.33 เรารักกัน	37,080				
ลดค่าน้ำค่าไฟ	10,000				
เพิ่มวงเงินเราชนะ	67,000				
เพิ่มวงเงินเรารักกัน	18,500				
ให้เงินผู้ถือบัตรสวัสดิการ รอบ 3	19,320				
คนละครึ่ง ระยะที่ 3	93,000				
โครงการยิ่งใช้ยิ่งได้	9,800				
ลดค่าน้ำค่าไฟ	12,000				
ชดเชยนายจ้างลูกจ้าง*	30,000				

■ มาตรการก่อนการระบาดรอบ 3 รวมวงเงินกว่า 3.0 แสนล้านบาท
 ■ มาตรการเพิ่มเติมหลังการระบาดรอบที่ 3 รวมวงเงินกว่า 2.6 แสนล้านบาท

- ล่าสุด รัฐบาลออกมาตรการชดเชยลูกจ้างและนายจ้างในจังหวัดที่โดนมาตรการล็อกดาวน์ และลดค่าน้ำค่าไฟทั่วประเทศ วงเงินรวมกว่า 42,000 ล้านบาท ซึ่งเป็นการใช้เงินจาก พรก. กู้เงิน 5 แสนล้านบาท
- EIC คาดว่าภาครัฐจะใช้เม็ดเงินเพิ่มเติมอีกราว 1.5 แสนล้านบาทในปี (รวมใช้เงินจาก พรก. กู้เงิน 5 แสนล้านบาท ราว 2 แสนล้านบาทในปี 2021)

หมายเหตุ : *เมื่อวันที่ 20 ก.ค. ครม. อนุมัติชดเชยเพิ่มเติมเป็น 13 จังหวัดแล้ว แต่ยังไม่ประกาศวงเงินเพิ่มเติม ดังนั้น วงเงิน 30,000 ล้านบาทจึงเป็นการชดเชยใน 10 จังหวัด

ที่มา : การวิเคราะห์โดย EIC จากข้อมูลของทำเนียบรัฐบาล และสำนักข่าวอื่น ๆ

มาตรการล่าสุดของภาครัฐที่ออกมาหลังการระบาดระลอก 3 มีเพียง 2.6 แสนล้านบาท ซึ่งประกอบไปด้วย มาตรการขยายวงเงินเราชนะและเรารักกัน การให้เงินผู้ถือบัตรสวัสดิการ ลดค่าน้ำค่าไฟ คนละครึ่ง ยิ่งใช้ยิ่งได้ และมาตรการล่าสุดในการชดเชยรายได้ของผู้ประกอบการและลูกจ้างในจังหวัดที่โดนมาตรการล็อกดาวน์ ซึ่ง EIC ประเมินว่ามาตรการดังกล่าวยังไม่เพียงพอใน 3 มิติ ได้แก่

1. **ไม่พอด้านระยะเวลา** – โดยมาตรการที่ชดเชยความเสียหายจากการล็อกดาวน์โดยตรง ได้แก่ การชดเชยรายได้ของผู้ประกอบการและลูกจ้างที่มีระยะเวลาแค่ 1 เดือน (กรกฎาคม) เท่านั้น จึงไม่เพียงพอต่อผลกระทบที่เกิดขึ้น เพราะผลกระทบมีแนวโน้มลากยาวมากกว่า 1 เดือนตามที่ได้ประเมินไว้ก่อนหน้านี้

2. **ไม่พอด้านพื้นที่** – ปัจจุบัน ภาครัฐเลือกที่ชดเชยเพียง 10 จังหวัด อย่างไรก็ตาม สถานการณ์ระบาดที่เกิดขึ้นส่งผลกระทบต่อทั้งประเทศ ดังจะเห็นได้จากดัชนี Facebook Movement Range (รูปที่ 10) ที่จังหวัดอื่นนอกจากที่โดนประกาศล็อกดาวน์ก็ปรับตัวลดลงตามกันมา เนื่องจากการแพร่ระบาดทำให้ประชาชนมีความกังวลและต้องลดกิจกรรมทางเศรษฐกิจไปโดยปริยาย

3. **ไม่พอด้านเม็ดเงิน** – อย่างที่ได้กล่าวในช่วงก่อนว่าภาครัฐมีมาตรการหลังการระบาดรอบ 3 รวมเพียง 2.6 แสนล้านบาท ซึ่งไม่พอสอดความเสียหายที่ EIC ประเมินไว้กว่า 7.7 แสนล้านบาท และหากเปรียบเทียบกับการระบาดรอบ 2 ในช่วงต้นปี ซึ่งมีเม็ดเงินประคองเศรษฐกิจกว่า 3 แสนล้านบาท ทั้งที่การระบาดมีความรุนแรงน้อยกว่าและสั้นกว่ามาก จึงกล่าวได้ว่ามาตรการที่มีอยู่ยังไม่เพียงพอด้านเม็ดเงิน นอกจากนี้ หากพิจารณาโดยทำการคำนวณรายได้กรณีได้รับความช่วยเหลือของลูกจ้าง ผู้ประกันตน ม.33 (ได้รับการเยียวยา 50% ของรายได้ และเงินช่วยเหลือ 2,500 บาทต่อราย รวมกันไม่เกิน 10,000 บาทต่อราย) และนำมาเทียบกับข้อมูลรายได้ปกติของแรงงานแต่ละกลุ่มจะพบว่า จำนวนเงินที่ได้รับจากการเยียวยาดังกล่าวน้อยกว่ารายได้ปกติที่ลูกจ้างกลุ่มนี้ได้รับอย่างมีนัยสำคัญถึงราว 40% โดยเฉลี่ย

นอกจากนี้ มาตรการปิดแคมป์คนงานของภาครัฐจะยังส่งผลกระทบต่อ การก่อสร้างภาคเอกชนและภาครัฐ โดยแม้คำสั่งภาครัฐจะมีการปิดแคมป์คนงานเพียง 1 เดือน แต่ผลกระทบที่เกิดขึ้นอาจจะนานกว่า 1 เดือน เนื่องจากหากภาครัฐกลับมามีอนุญาตให้เปิดแคมป์คนงานได้ ก็จะต้องใช้เวลาในการหาคนงานมาทำงาน เนื่องจากคนงานได้

ตัดลินใจกลับต่างจังหวัดในช่วงปิดแคมป์ นอกจากนี้ แม้จะกลับมาทำงานได้แล้ว แต่จากภาวะการติดเชื้อที่ยังสูงต่อเนื่อง ก็มีความเสี่ยงสูงที่จะมีการระบาดในแคมป์คนงานได้อีก ซึ่งกระทบต่อความเร็วในการปฏิบัติงาน ดังนั้น จึงทำให้คาดว่า การก่อสร้างทั้งภาครัฐและภาคเอกชนจะได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ดังกล่าว ทำให้เติบโตน้อยกว่าที่เคยคาดไว้ได้

ทั้งนี้ EIC คาดว่าภาครัฐจะออกมาตรการพยุงเศรษฐกิจเพิ่มเติมจากปัจจุบันอีกราว 1.5 แสนล้านบาท เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจทรุดตัวอย่างหนัก จึงมีความจำเป็นที่ภาครัฐจะต้องออกมาตรการเพิ่มเติม โดยเป็นการใช้เม็ดเงินจาก พรก. กู้เงิน 5 แสนล้านบาท ซึ่งปัจจุบันเม็ดเงินจาก พรก. ดังกล่าวได้ถูกใช้ไปแล้ว 4.2 หมื่นล้านบาทในนโยบายลดค่าน้ำค่าไฟรอบล่าสุด และมาตรการชดเชยรายได้ผู้ประกอบการและลูกจ้าง ซึ่งโดยรวมหมายความว่า **EIC คาดว่าภาครัฐจะมีการใช้เม็ดเงินจาก พรก. กู้เงิน 5 แสนล้านบาท รวม 2 แสนล้านบาทในปี**

สำหรับมาตรการที่ภาครัฐควรเร่งรัดจัดทำ ได้แก่

1. มาตรการด้านสาธารณสุข โดยเฉพาะการเร่งจัดหาและฉีดวัคซีนที่มีประสิทธิภาพอย่างรวดเร็วและทั่วถึง การเพิ่มการเข้าถึงการตรวจหาเชื้อเพื่อแยกผู้ป่วยออกจากคนปกติ ตลอดจนการจัดหา อุปกรณ์การแพทย์ สถานพยาบาล และบุคลากรทางการแพทย์เพื่อรองรับความต้องการที่สูงขึ้น ในประเด็นการกระจายวัคซีน นอกเหนือจากกลุ่มบุคลากรทางการแพทย์และกลุ่มเปราะบางต่างๆ แล้ว ภาครัฐควรจัดสรรวัคซีนให้กับกลุ่มแรงงานในคลัสเตอร์โรงงานอุตสาหกรรมให้เพียงพอด้วย เพื่อป้องกันปัญหาการระบาดที่จะกลายเป็น supply disruption กระทบต่อห่วงโซ่การผลิตสำคัญทั้งการส่งออกและการอุปโภคในประเทศด้วย

2. มาตรการเยียวยาและฟื้นฟูทางเศรษฐกิจ นอกจากเม็ดเงินเยียวยาที่ตรงจุด เพียงพอ และขยายเวลาออกไปอย่างน้อยในช่วงไตรมาสที่ 3 ซึ่งการระบาดน่าจะยังอยู่ในระดับสูง เพื่อช่วยประคับประคองการใช้จ่ายของประชาชนที่ได้รับผลกระทบ ภาครัฐควรมีมาตรการสนับสนุนสภาพคล่องและการจ้างงานของภาคธุรกิจโดยเฉพาะ SMEs อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันการว่างงานและการทำงานที่ต่ำกว่าศักยภาพในภาคนอกระบบที่อาจเพิ่มขึ้นในวงกว้าง ควบคู่กับการปรับทักษะแรงงาน (Up/Re-skill) และการส่งเสริม SMEs ให้สามารถปรับใช้เทคโนโลยีดิจิทัลทั้งด้านการผลิตและช่องทางการขาย (online platform) ได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการแข่งขันของแรงงานและธุรกิจในโลก New normal อีกด้วย

โดยสรุป EIC ประเมินเศรษฐกิจปี 2021 จะเติบโตเหลือเพียง 0.9%

จากเดิมที่เคยคาดไว้ที่ 1.9% ตามพลของสถานการณ์การระบาดในประเทศที่ปรับแย่ลงมากเป็นสำคัญ

โดยสรุป จากสถานการณ์การระบาดที่ปรับแย่ลงมากกว่าคาด ได้ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจในหลายด้าน ได้แก่ จำนวนนักท่องเที่ยวที่จะเข้าไทยลดลง การบริโภคภาคเอกชนที่มีความเสียหายเพิ่มขึ้น และการก่อสร้างภาครัฐและภาคเอกชนที่จะได้รับผลกระทบจากมาตรการปิดแคมป์คนงานก่อสร้าง รวมถึงแผลเป็นเศรษฐกิจที่มีโอกาสปรับแย่ลง โดยแม้คาดว่าภาครัฐจะมีเม็ดเงินพยุงเศรษฐกิจมากกว่าที่เคยคาด แต่ก็ยังไม่เพียงพอต่อผลกระทบที่เกิดขึ้น จึงทำให้ EIC ปรับลดคาดการณ์เศรษฐกิจเหลือเพียง 0.9% ในปี 2021

ในระยะต่อไป ยังมีความเสี่ยงด้านต่ำอีกหลายประการ ประกอบด้วยความล่าช้าในการฉีดวัคซีน, สายพันธุ์ใหม่ของไวรัสที่อาจเกิดขึ้น, ปัญหา supply disruption จากการปิดโรงงานในไทยที่อาจทวีความรุนแรงจนกระทบภาคการผลิตในภาพรวม, การระบาดในประเทศคู่ค้าที่อาจกระทบต่อการส่งออกของไทย และเม็ดเงินจากภาครัฐออกมาน้อยกว่าคาด

ทั้งนี้ EIC ประเมินในกรณีเลวร้าย (Worse case) ว่าเศรษฐกิจไทยมีโอกาสหดตัวที่ -0.4% โดยเกิดจากสถานการณ์ระบาดเลวร้ายมากกว่าคาดทั้งในส่วนของการระบาดทั้งโลกและไทย ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อส่งออกไทยผ่านอุปสงค์

ที่ลดลง และปัญหา supply disruption จากการปิดโรงงานจำนวนมากที่อาจเกิดขึ้นทั้งในประเทศคู่ค้าและในไทยเอง นอกจากนี้ การระบาดในประเทศที่ปรับแก้จะส่งผลโดยตรงต่อความเสียหายด้านการใช้จ่ายของประชาชน ตามความกังวลประชาชนในการเดินทางจับจ่ายใช้สอย รายได้ที่ลดลง และคนตกงานเพิ่มขึ้น รวมถึงนักท่องเที่ยวก็มีแนวโน้มเดินทางเข้าไทยน้อยกว่าคาด เนื่องจากกังวลสถานการณ์ระบาดในไทย ทั้งนี้เมื่อภาวะเศรษฐกิจปรับแก้ลงมาก ก็จะทำให้ นักลงทุนชะลอการลงทุน อีกทั้ง ยังเป็นการซ้ำเติมแผลเป็นเศรษฐกิจให้ลึกกว่าเดิม ซึ่งจะส่งผลทำให้การฟื้นตัว มีอุปสรรคเพิ่มขึ้น โดยแม้ว่าภาครัฐอาจออกมาตรการพยุงเศรษฐกิจเพิ่มเติมจากในกรณีฐาน แต่ก็น่าจะเป็นเพียง การชดเชยความเสียหายส่วนหนึ่งเท่านั้น ทำให้คาดว่าเศรษฐกิจไทยในกรณีเลวร้าย มีแนวโน้มหดตัวเป็นปีที่ 2 ติดต่อกันที่ -0.4%

รูปที่ 17 : EIC ปรับลดประมาณการปี 2021 เหลือ 0.9% จากเดิมที่เคยคาดไว้ 1.9% จากผลกระทบในประเทศที่วิกฤตจนนำไปสู่การ ล็อกดาวน์ ที่เข้มงวดเป็นสำคัญ ส่งผลให้แผลเป็นเศรษฐกิจลึกขึ้น และพัวพันกับความเสียหายด้านต่ำที่มากขึ้น

ประมาณการปี 2021	หน่วย	มิถุนายน	กรกฎาคม	ปัจจัยลบ (เทียบกับคาดการณ์ครั้งก่อนหน้า)
GDP	%YOY	1.9	0.9	- การระบาดของ COVID-19 ในประเทศที่ปรับแก้ลงมาก โดยล่าสุดคาดว่าจะใช้เวลาควบคุมนานถึง 8 เดือน (นับจากเม.ย.) จากเดิมคาดที่ 4-5 เดือน ทำให้การบริโภคภาคเอกชนจะได้รับผลกระทบเพิ่มเติมจาก lockdown, ความกลัว และแผลเป็นเศรษฐกิจที่ลึกขึ้น
การบริโภคภาคเอกชน	%YOY	1.9	0.1	- ปรับลดคาดการณ์นักท่องเที่ยวเหลือ 3 แสนคน จากเดิม 4 แสนคน เนื่องจากการระบาดในประเทศและนโยบายการเดินทางขาออกของหลายประเทศที่ยังระมัดระวัง
การบริโภคภาครัฐ	%YOY	4.3	4.3	- การก่อสร้างทั้งภาครัฐและเอกชน ได้รับผลกระทบจากมาตรการปิดแคมป์คนงาน
การลงทุนภาคเอกชน	%YOY	4.9	2.0	- ปัจจัยที่ช่วยสนับสนุนเศรษฐกิจ (เทียบกับคาดการณ์ครั้งก่อนหน้า)
การลงทุนภาครัฐ	%YOY	8.7	5.8	- EIC คาดการณ์การออกมาตรการที่เม็ดเงินมากกว่าที่เคยคาด โดยจะเป็นการใช้เงินจากพรก.กู้เงิน 5 แสนล้านบาท ราว 2 แสนล้านบาทในปีนี้ (เดิมคาด 1 แสนล้านบาท)
การส่งออกสินค้าและบริการ	%YOY	5.2	4.6	- การส่งออก ยังคงมีแนวโน้มขยายตัวดีตามการฟื้นตัวของประเทศพัฒนาแล้ว
การนำเข้าสินค้าและบริการ	%YOY	10.0	8.1	- ปัจจัยเสี่ยง
มูลค่าส่งออก (USD BOP basis)	%YOY	15.0	15.0	- ความล่าช้าในการฉีดวัคซีน การควบคุมการระบาดที่นานออกไป และการกลายพันธุ์ใหม่ของ COVID-19
มูลค่านำเข้า (USD BOP basis)	%YOY	20.7	17.9	- ปัญหา supply disruption ที่อาจเกิดขึ้นจากการปิดโรงงานจากการระบาดในประเทศ
จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ	millions	0.4	0.3	- การระบาดในประเทศคู่ค้าหลัก ซึ่งกระทบต่อการส่งออกและการท่องเที่ยวของไทย
อัตราเงินเฟ้อทั่วไป	%YOY	1.3	1.3	- เม็ดเงินจากภาครัฐออกมาน้อยกว่าคาด
ราคาน้ำมันดิบ Brent	USD/Brl.	66	66	- แผลเป็นเศรษฐกิจจะนำไปสู่การผิดนัดชำระหนี้ที่สูงขึ้นมาก ทำให้มี credit crunch
อัตราดอกเบี้ยนโยบาย (end-period)	%	0.50	0.50	

ที่มา : การวิเคราะห์โดย EIC

บทวิเคราะห์จาก... <https://www.scbeic.com/th/detail/product/7700>

ผู้เขียนบทวิเคราะห์ : Economic Intelligence Center (EIC)
 ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)
 EIC Online: www.scbeic.com

Disclaimer: The information contained in this report has been obtained from sources believed to be reliable. However, neither we nor any of our respective affiliates, employees or representatives make any representation or warranty, express or implied, as to the accuracy or completeness of any of the information contained in this report, and we and our respective affiliates, employees or representatives expressly disclaim any and all liability relating to or resulting from the use of this report or such information by the recipient or other persons in whatever manner. Any opinions presented herein represent our subjective views and our current estimates and judgments based on various assumptions that may be subject to change without notice, and may not prove to be correct. This report is for the recipient's information only. It does not represent or constitute any advice, offer, recommendation, or solicitation by us and should not be relied upon as such. We, or any of our associates, may also have an interest in the companies mentioned herein.